בס"ד

יום ג', ג' בטבת תשנ"ט (22 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אמרו חכמים:

"אם כל המועדים יהיו בטלים - תענוכה ופורים לא יבטלים."

משל למה הדבר דומה? לאחד שנתנו בידו ממון רב שילך וימשה בו סחורה. הלך ומשה בו סחורה והרוויח ממון הרבה משלו. לאחר ימים, אבידו יבואו לידו ממנו מה שנתנו לו, מה שהרוויח משלו, לא יטלו.

כך המועדים האמורים בתורה, בתנאי ניתנו להם לישראל שלא תקדימו בכורת משל עצמן, ואילו תענוכה ופורים בכורות מעשיהם ניתנו להם לישראל, שחרפו נפשם על האמונה והטהורה בתענוכה, ובדורן עדמן קבלו עליהם בדי"ת הגזרה בפורים, ולא "כבו אלהם הר כגיגית". וכל לאות, בימי היותם נתונים בין בובלהם ומשעבדיהם. אילו יטלו מהם המועדים האחרים (מן התורה), תענוכה ופורים שנכנו להם במעשיהם, לא יטלו מהם ולא יהיו נבטלים לעולם.

ואיל שתענוכה ופורים נכנו להם לישראל בכבות מעשיהם, לכן יש לימים טובים אלה אחיזה בכל נפשות ישראל בכל מקומות מושבותינו, וכולנו מכים לקדושת ימים טובים אלה בשווה.

ואמרו החכמים האחרונים, שמפני הטעם הזה, אין עושים בחול המועד יום טוב שני של גלויות דתענוכה ופורים כשם שעושים במועדים הכתובים בתורה. כי דבר זה שעושים בחו"ל - יום טוב שני - חוץ מן הטעם של "ספקא דיומא", שהכניסו חכמים שלא ידעו בני הגולה את היום שהקדש בו החודש, עוד טעם יש בו על דרך האמת. לפי שאין יום אחד מסופק בחו"ל ואין בנו את להכנס בקדושת המועד, ובדכשם שני ימים - מה שיום ראשון מאסר, בא השני ומתלא. וכל זה מפני שהמועדים הם נתלים מתפיסת אדם וקביעת קדושת ארץ ישראל שתס"ד לאדם שיוכל להקדש בהם.

אבל תענוכה ופורים, כיון שישראל נכנו אליהם בכבת מעשיהם, קרובים הם לנפשות ישראל יותר, ויכולות הנפשות להיאחל בהם ולהנות מלילם בכל מקום שהם, אפילו בחוץ לארץ, ואינם מקוקים לתוספת יום שני.

מצלו של חודש טבת - **בדי**, שמו יוצאים הילדים למרקה בשלג. מה ענין טבת למרקה הילדים? שכן, אם ירבו גשמים בקונטרס - בחשון ובכסלו - ולאו ירבו בטבת - סימן ברכה הוא לכל השנה. וכשאין גשמים בטבת, שנות המרקה מתמלאים להורידך, והמרקה כבר מסופק לגבייהם.

יום נעים!